

Det bemærkes, at udkastet også indeholdt bestemmelser om varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed under domsforhandlingen. Disse bestemmelser er ikke medtaget i lovforslaget.

Lovforslagets § 2, nr. 2, om ændring af ordningen vedrørende den dømtes pligt til at betale omkostninger i sager om ændring eller ophævelse af foranstaltninger, jf. straffelovens § 72, var ikke indeholdt i det udkast, der blev sendt til høring.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 1 til lovforslaget er de foreslåede regler sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af, at samfundstjeneste nu er selvstændigt reguleret i straffelovens kap. 8 (§§ 62-67).

Efter straffelovens § 4, stk. 1, afgøres det efter den ved handlingens påkendelse gældende lovgivning, hvorvidt den strafbare handling skal medføre retsfølger af sådan art som nævnt i §§ 56-61, 68-70, 73 og 79. Det drejer sig om betingede domme og visse andre retsfølger af den strafbare handling.

Ved forslaget indsættes der i § 4, stk. 1, ved siden af henvisningen til betingede domme m.v. en henvisning til straffelovens regler om samfundstjeneste.

Til nr. 2

Som det fremgår af pkt. 4.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, foreslås udtrykket »åndssvaghed« i straffelovens § 16 erstattet med betegnelsen »mental retardering«.

De foreslåede ændringer indebærer, at udtrykket »åndssvaghed i højere grad«, jf. straffelovens § 16, stk. 1, erstattes med betegnelsen »mentalt retarderede i højere grad«, og at udtrykkene »åndssvaghed i lettere grad« og »åndssvaghed«, jf. straffelovens § 16, stk. 2, erstattes med betegnelserne »mentalt retarderede i lettere grad« og »mental retardering«.

Ændringerne er udelukkende af terminologisk karakter og berører derfor ikke bestemmelsernes hidtidige anvendelsesområde.

Tilstanden »mentalt retarderet i højere grad« svarer således til tilstanden »åndssvaghed i højere grad« i straffelovens § 16, stk. 1, 1. pkt., og til tilstandene »mental retardering i middelsvær, sværere og sværeste grad« i WHO's klassifikationssystem, jf. pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. En person, der på gerningstidspunktet var mentalt retarderet i højere grad og som følge heraf util-

regnelig skal derfor frifindes for straf efter § 16, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, jf. udtrykket »tilsvarende« i bestemmelsen.

Endvidere svarer tilstanden »mentalt retarderet i lettere grad« til tilstanden »åndssvaghed i lettere grad« i straffelovens § 16, stk. 2, og til tilstanden »mental retardering i lettere grad« i WHO's klassifikationssystem, jf. pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. En person, der på gerningstidspunktet var mentalt retarderet i lettere grad, skal derfor ikke straffes, medmindre særlige omstændigheder taler for at pålægge straf, jf. § 16, stk. 2, 1. pkt., i lovforslaget.

Endelig svarer tilstanden »mental retardering« til betegnelsen »åndssvaghed« i straffelovens § 16, stk. 2, og til tilstandene »mental retardering i lettere, middelsvær, sværere og sværeste grad« i WHO's klassifikationssystem, jf. pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Det indebærer, at en person, der på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, som ganske må ligestilles med mental retardering, ikke straffes, medmindre særlige omstændigheder taler for at pålægge straf, jf. § 16, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved lovforslaget.

Om eventuel fastsættelse af anden reaktion end straf i de ovennævnte tilfælde, henvises til straffelovens § 68, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 3

Efter forslaget kan den tid, inden for hvilken den fastsatte arbejdspligt skal være afviklet, forlænges af tilsynsmyndigheden, hvis særlige grunde taler derfor, dog ikke ud over prøvetiden.

Forslaget indebærer, at tilsynsmyndigheden kan forlænge afviklingstiden, hvis den dømte f.eks. på grund af sygdom eller andre årsager, som er undskyldelige, ikke kan nå at afvikle arbejdspligten inden for den i dommen fastsatte afviklingstid. Det vil også f.eks. være muligt at forlænge afviklingstiden i tilfælde, hvor samfundstjenesten er idømt sammen med en kort ubetinget frihedsstraf, jf. forslaget under nr. 2.3.2., hvis det på grund af afsoningen ikke er muligt at opfylde arbejdspligten inden udløbet af længstetiden.

Den dømte vil efter forslaget kunne forlange retens prøvelse af spørgsmålet om forlængelse af afviklingstiden. Sagen skal i så fald indbringes for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, ligesom det sker ved overtrædelse af vilkåret om samfundstjeneste eller andre vilkår.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.4.